

La simfonia 7a en colors de Mazoni

Jaume Pla 'Mazoni' presenta el seu darrer disc «Ludwig» a l'Auditori de Girona

Mazoni a l'Auditori de Girona, presentant 'Ludwig' | Foto: Jordi Novell

El bandautor bisbalenc **Jaume Pla** ha volgut donar una volta més a la seva ja extensa discografia, combinant en el seu darrer treball *Ludwig* (Bankrobber / Seed Music, 2021) el domini de l'arquitectura del cançoner pop amb l'obra del compositor alemany **Ludwig van Beethoven** (1770-1826). La proposta va merèixer el Premi Espai Ter, concedit per l'Espai Ter de Torroella de Montgrí, fet que li ha possibilitat l'enregistrament del disc i l'estrena, el passat 31 d'octubre, a l'equipament empordanès.

La proposta de **Mazoni** no és pionera; artistes com els seus admirats **Beatles** a "Because" -cançó construïda a partir de la inversió del "Clar de lluna"-, **Billy Joel** i **John Lennon** emprant la *Patètica* a "This Night" i "Grow old with me" respectivament, **Wendy Carlos** amb els passatemps electrònics de la pel·lícula *A Clockwork Orange* o **Walter Murphy** amb "A Fifth of Beethoven" -per a la banda sonora de *Saturday Night Fever*-, han utilitzat i rebregat l'obra de **Beethoven** per a cobrir-la d'estètica pop. **Pla**, però, ha volgut anar un pas més enllà i ha dedicat un disc sencer a desconstruir part de la seva obra. Per a fer-ho, a més de la seva banda habitual -**Miquel Sospedra** al baix i **Aleix Bou** a la bateria-, el bisbalenc ha requerit els serveis d'**Emili Bosch** -de **b1N0**- per a la producció i l'ús de sintetitzadors i programacions.

Per a la presentació davant el públic gironí, que va omplir la Sala de Cambra de l'Auditori, a més de **Sospedra**, **Andreu Moreno** es va fer càrrec de la bateria i **Adrià Bravo** va ampliar el *power trio* amb el piano i teclats. El concert va començar posant bona part de la carn a la graella amb "Zombies", primer senzill del disc, i una cançó convidada a instal·lar-se en el repertori de **Mazoni**, en la que utilitza diferents fragments de l'obra beethoviana per parlar de la necessitat de

more'ns i canviar constantment. La van seguir "Davant la pantalla", amb uns esplèndids jocs del piano de **Bravo** i "No pateixis", construïda sobre les cordes de l'op. 68, *Pastoral*. Canvi de guitarra acústica per l'elèctrica, i revisió de cançons més antigues com "Membre fantasma" -amb **Bravo** interpretant el *riff* de clavicèmbal-, i una celebradíssima "Eufòria".

Mazoni va tornar al darrer disc amb una de les seves cançons més discretes, "Aldarulls emocionals" -i la seva melodia inspirada en el "Clar de lluna"-, "Pollastres sense cap" i la cançó que tanca *Ludwig*: "Adéu", amb l'op. 13 *Patètica* com a *leitmotiv*. A continuació, un tram acústic amb les magnífiques "El dubte", "Pedres" i "Sol", trencat abruptament per l'enèrgica "Caputxeta" i "No ho puc fer per tu", inspirada -igual que el recent llibre de **Cristina Masanés** *Eroica* (L'Avenç, 2021) en la simfonia núm. 3 de **Beethoven**, l'op. 55 *Heroica*.

Mazoni a l'Auditori de Girona, presentant 'Ludwig' (13/11/2021). Foto: Jordi Novell

"La promesa" i "M'han sortit dues ales" -l'única cançó repescada de l'anterior disc *Desig imbècil* (Bankrobber, 2019)- van donar pas a la recta final del concert, amb "On vull estar" i la brillant "És veritat perquè és bonic", amb **Sospedra** bromejant sobre la necessitat d'una partitura per a reproduir amb el baix la línia melòdica de la *Simfonia núm. 7 op. 92*. Fi del concert amb la contagiosa "T'estimes?" i la popular "A.I.L.O.D.I.U."

Els bisos van incloure la versió de **Nina Simone** "Ain't Got No - I Got Life" -reconvertida en "La puta vida"- i "Ei, que surt el sol" com a fi de festa. La insistència del públic va forçar que **Jaume Pla** tornés sol a l'escenari per a interpretar la preciosa "Purgatori" acompanyat només de la seva guitarra acústica.

És d'agrair la inquietud de **Mazoni** per a donar una nova volta a la seva proposta musical que, malgrat no ser innovadora -ni buscar-ho- ha donat com a fruit algunes de les cançons més rodones del pop en català d'aquest segle. La feina de **Pla**, complementada per la continguda i

efectiva producció d'**Emili Bosch**, han creat un univers sonor que no tinc clar si agradarà gaire als amants de la música clàssica, però és probable que obri les portes a altres experimentacions en aquesta línia, que vull convidar que beguin del ric cànon català. La conversió al directe de *Ludwig* pateix de la rigidesa de l'ús de sàmplers i claquetes, però alhora mostra frescor i no desentona en absolut amb la resta de repertori del músic bisbalenc, que ha aconseguit reinventar-se amb fortuna de la mà de l'eterna música de **Beethoven**. De clàssic a clàssic.